

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

122. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Celso. Reatina
pensionis. Lunae 4. Maii 1652.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

non priuauit, cum processit, eo non citato *dicto cap. lret Episcop. de prebend. in 6.* semper enim citandus est possessor, vt in puncto *Floreda de incompat. benef. part. 1. cap. 4. numer. 7. & 8.* quamuis ignoretur ab Actore Rot. *decision. 284. num. 17. part. 5. recent. & in Gallien. Prior. 5. Iulij 1649. & in Melenit. Comm. 15. Iulij 1650. coram Reuerend. P. D. meo Bichio.*

7. Hec autem omnia qui valde conferant ad victoriam causae, negari non potest, quod casu remissoria concedenda venit *ex cap. cum contingat de offic. deleg. Gregor. decision. 403. num. 5. & in Spoletana bonor. 1. Februar. 1647. & in Astenionen. pecun. 25. Iulij 1649. coram Reuerend. P. D. meo Roia.* Et sufficeret vnius articuli releuantia, in beneficialibus maxime dato fumo, & prestito consensu de stando vnicuique Rot. *coram bon. memor. Coccino decis. 165. numer. 6. Buratt. decis. 23. num. 4. Rot. in Verzellen. Preposit. 11. Decembr. 1647. coram Reuerend. P. D. meo Bichio.* Neque ad hunc effectum attenditur quid probabitur, sed quid probari praetenditur, vt in pluribus decisionibus relatis in *decis. 415. num. 5. coram sav. mem. Greg. XV.*

8. Nec deficit fumus materiae articulatae, quia statim fides subscripta à decem hominibus Ciuitatis Hieracen. attestantibus de possessione Galluccij per totum tempus articulatam, qua fides sufficit ad hunc effectum, cum sufficiat qualicumque probatio, etiam per testes nulliter examinatos *Cassador. decision. 7. num. 2. de dilat. Rot. coram bon. memor. Manzanedo in Rauenn. Censuum 8. Iulij 1618. & in Melcut. Commenda de Vuors 14. Febr. 1650. coram R. P. D. meo Cerro.*

9. Denique non obstat, quod probari posset per scripturas, quod per testes probari intenditur, nam cessante suspitione calumniae ex reuelantia, remissoria solet concedi ad probandum per testes, etiam id quod poterat probari per scripturas. *Rota decision. 106. par. 6. recent. Add. ad Gregor. decision. 253. maxime cum omnes articuli non possent probari per scripturas, vt in dict. Melenit. Comm. de Vuors in fin. Atque in vtraque parte informante, &c.*

DECISIO CXXII.

Sacra Rota Romana coram R. P. D. Celsis.

Reatina Pensionis.

Luna 4. Maij 1652.

§. 1. Pensiones de quibus agitur non deberi Ioanni Augustino Vincentio translatorio, nec magis Reuerend. Episcop. Hieracensi transferenti sub die 13. Februar. 1651. coram Eminen. Cardin. Orthobono fuit resolutum ex duplici fundamento; Quoad translatorium, quod narratum non fuerit summo Pontifici decretum in literis reueruacionis pensionis appositum, quod pensio centum ducatorum in toto, vel in parte transferri non posset. Et ex pacto resultantem ex acceptatione talis decreti, cui Pontifex absque speciali mentione derogasse non censetur: Quae resolutio cum hodie coram me in eius locum subrogato reuideretur, standum esse in decisio Domini responderunt, quandoquidem non obstant obiecta de nouo deducta.

2. Non enim primo releuat, quod de subreptione excipi non possit, absque oris apertione stantibus

amplissimis clausulis in Indulto transferendi appositis, videlicet *quod de subreptionis, aut obreptionis, vel nullitatis vitio impugnari non possit.* Nam praedicta clausula, tunc impugnandi facultatem auferret, si vna cum clausula sublata, vel alia aequipollenti fuisset apposita; non vero quando de per se solum extat, vt fuit decisum in *Hispalen. Beneficij de Verez 9. Nouemb. 1602. coram Lieta, & decision. 621. num. 3. part. 1. rec. Buratt. decision. 337. numer. 9. sequuntur Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 66. num. 22. & 52. Marefc. var. resol. lib. 2. cap. 37. num. 58. Ad hunc enim effectum dictae clausulae simul coniunctae adesse debent, Put. *decis. 208. lib. 2. Garz. qui alias cumulat de Benef. part. 6. cap. 3. n. 88.* Nec potest dici clausula sublata aequipollere aliam in praedicto indulto appositam, videlicet, *si que in praemissis, & c. per quoscumque Iudices iudicari, & definiri debere.* Nam Doctores ad id allegati nempè *Gonz. dist. glossa 66. num. 18. Barbol. decis. 175. num. 25. loquuntur, quando vltro prohibitum est Iudici, ne aliter iudicet, scilicet motu proprio, non vero quando gratia fuit concessa (vt in praesenti) ad postulationem partis; tunc enim intelligitur seris existentibus narratis, vt optime distinguit Marefc. var. resol. dist. lib. 2. cap. 1. n. 89. & cap. 37. n. 58. Gabr. conf. 26. n. 13. lib. 2. Put. *decis. 208. lib. 2. Caputaq. decis. 128. sub num. 3. part. 1.* Et quamuis non adesset clausula sublata non tolleret exceptionem, quod casus iste non esset comprehensus sub indulto, de quo Rota poterit cognoscere, nam Iudex de comprehensione, aut exclusione, etiam extante dicta clausula cognitionem habet, Marefc. *dist. cap. 37. num. 29. Rot. in Cesaryaugustana exemptionis 27. Ianuar. 1601. coram Ottembergo, & in Baren. seu nullius Prioratus 20. Iulij 1614. coram Scerato.***

3. Nec magis sustineri debet ex clausula irritum, & decreto irritanti in gratia translationis apposito, quod tunc robur addit quando gratia sustinetur: Vnde corruente indulto ex defectu subreptionis, Decreto pariter vti accessorium corruere debet, vt firmiter Gabr. de claus. concl. 3. num. 82. *Cassad. decis. 10. num. 4. super regul. Cancell. Rot. decision. 44. numer. 5. part. 3. recent. & part. 6. decis. 32. num. 11. & 11.* Nam cum Decretum sit accessorie ad gratiam, secundum eius naturam debet regulari, & eadem conditiones recipere, Marefc. *dist. lib. 2. cap. 37. num. 30. & cap. 38. num. 27. Barbol. claus. 175. numer. 30. Marta de claus. claus. 176. num. 17. vers. & ideo Modern. Mediol. de commut. vlt. col. cap. 7. num. 129.* Quod magis procedit, postquam detecta indulti subreptio vt tradit Marefc. var. *resolut. dicto lib. 2. cap. 1. numero 92. Marta dist. claus. 176. numer. 21. Modern. Mediol. dist. cap. 7. sub num. 229. limit. 11. Barbola d. claus. 175. n. 40.*

4. Secundo affirmari nihil interest, quod nulla in re adesset subreptio in eo, quod Pontifici Maximo narratum non fuerit in literis reueruacionis pensionis fuisse expressè prohibitum, ne pensio etiam vigore Indulti Apostolici posset transferri; siquidem huic indulto semper resistit prohibitio in limine reueruacionis apposita, ne pensio transferretur sub pena nullitatis, & pactum ex dictae prohibitionis acceptatione inter pensionarium, & titularum resultantem, vt optime comprobatur in decisione quae reuideretur §. *subreptio, & §. vltimus, de quibus cum nulla mentio in indulto habeatur, vtrique nulla derogatio potest induci, etiam ex clausulis praequantissimis, quae tantum ad expressa debent restringi, Rot. apud Peniam decision. 99. numero 8. & decision. 1742. numero 6. cum aliis adductis à Modern. Mediol. de commut. vltim. col. cap. 7.*

cap. 7. num. 209. Marefc. *refol. diſt. lib. 2. cap. 40. n. 13.*
 & num. 23. & 24.

5. Quapropter remoueri non poteſt obiectum ta-
 lis pacti, quod præter propriam vim etiam iuriſti-
 tandi Sacramento fuit roboratum, vt ponderauit Ro-
 ta coram Duran. *decifion. 8. numero 4. cum ſeqq.* ad
 cuius derogationem ſemper ſpecifica mentio require-
 batur, vt in prima decifione ſignatur; adeo quod fa-
 cultas transferendi non ſuffragetur, quando ex pacto
 in reſeruatione penſionis appoſito prohibita erat
 tranſlatio, vt bene probant Rot. *decifion. 689. nume-
 ro primo, part. 4. diuerſ. quæ apud Zech. inuenitur
 oblig. Camer. decifion. 1. 8. numero primo, & decifion. 53.
 numero primo, part. 5. recent.* quæ vim non effu-
 gient reſpondentes, quod in *diſt. decifion. 689. numero
 ſecundo, & ſeq.* dicatur Pontificem abſque conſenſu
 alicuius poſſe ex mera libertate penſiones transferre;
 quia non ex eo ibi reiecta fuit pacti oppoſitio, ſed
 quia pactum non verificabitur in facto, & penſio fue-
 rit ſimpliciter reſeruatæ, vt ex eius lectura mani-
 feſte conſtat. Nec magis ſatisfit *diſt. decifion. 155. part. 5.
 recent.* dicendo quod eius numero primo & ſecundo. de-
 ducuntur motiua pro ratione dubitandi, & num. 15.
 cum ſeq. obiectis reſpondendo dicitur, quod licet Ti-
 tularis conſentiat ad vitam penſionarij tantum, nihilo-
 minus poſſe Papam concedere facultatem transferen-
 di, cum priuatorum conſenſu non poſſit altæ naturæ
 reſeruationis penſionis: Nam hæc reſponſio in nihilo
 Tranſlatarium reuelat, cum non dubitetur de po-
 teſtate Pontificis, ſed ſolum de ipſius ſcientia, &
 voluntate nec doctrina generalis *diſt. num. 15. radica,*
 quod ſemper cenſetur penſio reſeruatæ ad vitam
 tranſlatarij poſſit applicari ad ſpeciem propoſitam
 decreti prohibentis tranſlationem, & pactum ini-
 tum inter transferentem, & tranſlatum de quo no-
 ticiam habuiſſe Pontificem non conſtat, nec quod
 ei derogare voluiſſet, vt præter allegatos in prima
 decifione comprobant Gonz. *de reg. l. 8. Cancell.
 gloſſ. 36. numer. 36. Modern. Mediol. diſt. cap. 7. nu-
 mer. 217.*

6. Nec poteſt dici ſummum Pontificem derogaffe
 pacto, ac ſuppleuiſſe conſenſum titularis in indulto
 tranſlationis, dum conſeſſit facultatem tranſfe-
 rendi penſionem perinde ac ſi ipſemet Titularis
 tranſlationi dictæ penſionis conſeſſiſſet. Nam præ-
 dicta facultas ſolum reſpicit conſenſum requiſitum
 Titularis ad tranſlationem penſionis iuxta regulas
 Cancellariæ, cui Pontifex derogare voluit, & ſic
 conſenſum futurum, non verò præteritum ex pacto
 præcedenti, quod valde diuerſum eſt; Si quidem pri-
 mus conſenſus eſt ſimplex vnius, iſte verò recipro-
 cus vtriuſque partis per quem ius Titulari quaſitum
 fuit, & cui Papa non cenſetur derogare voluiſſe,
 quamuis derogaffet ſimplici conſenſu Titularis Rot.
*decifion. 347. numero quarto. verſ. ex quibus, & nu-
 mer. 5. & ſeq.* vbi ſubditur quod derogatio tanquam
 odioſa non debet extendi ad alios caſus, & *dec. 484.
 num. 4. part. 4. tom. 2. recent. coram Penia decifion. 1582.
 num. 20. & ſeq. Marefc. var. reſol. diſt. lib. 2. d. cap. 37.
 num. 35.*

7. Quod vero Reuerendiſſimo, Epifcopo tranſfe-
 rendi penſio non debeat, amplius non controuertitur,
 & ſatis in decifione qua reuidentur §. ſed nec mi-
 nus fuit comprobatum, adeo vt noua confirmatione non
 indigeat.

Atque ita vtraque parte, &c.

DECISIO CXXIII.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Melio.

In cauſa Cordubæ. dimidiæ Portionis.

Veneris 20. Junij 1653.

§. 1. Vacante dimidiæ portione in Eccleſia Cæthe-
 drali Cordubæ. per obitum Ioann. Sanch. Ro-
 mero, ſiue per obitum Hieronym. de Leyua, & Rue-
 da que per ceſſionem Didaci de Nauas Solano, vel
 per reſignationem Alphoſi Nauarro, de ea à Data-
 ria fuit prouiſus Dominus Didacus Yrapzu del Pi-
 no, qui ſubrogationem gratioſam obtinuit in om-
 ni iure quod præſatis omnibus competeat, & præ-
 fertim in poſſeſſione in qua D. Ioannes Sanchez Ro-
 mero exiſtebat, expeditiſque literis Apoſtolicis illas
 præſentari curauit in Capitulo, à quo perita poſſeſ-
 ſione illud mandauit quod prius reuiderentur dictæ
 literæ pro habenda certitudine quod in illis narra-
 ta vera eſſent, & deinde reſpondit quod erat paratum
 ad executionem dictarum literarum, ſatisfacto tamen
 prius per eundem Didacum ſtatuto puritatis ſanguis-
 nis, quod habet Eccleſia Cordubæ, ad ſui fauorem
 auctoritate Apoſtolica confirmatum, vt in Summ.
 Capituli numero primo. Cum autem de nouo facta
 fuiſſet inſtantia per eundem Didacum pro obtinen-
 da tali poſſeſſione, illa ei denegata fuit, eo ſub præ-
 textu quod minime fuiſſet impletum dictum ſtatutum.
 Commiſſa igitur appellationis cauſa in Rota
 dubitarum fuit an literæ Apoſtolicæ ſint iuſtificatæ
 ita vt D. Didaco danda ſit immiſſio, & propoſito per
 me hac ſub die, huiusmodi dubio, quod vtramque
 illius partem Doctores affirmatiue reſponderunt, da-
 ta enim iuſtificatione literarum Apoſtolicarum vt Pro-
 uiſo danda ſit immiſſio adinſtat l. ſin. Cod. de edit.
 Diu. Andr. *roll. declarat. Vitalin. in clem. 1. num. 68.
 de cauſ. poſſeſſ. & propriet. Bald. in l. 2. numero 65.
 Cod. de ſeruit. & aqua. Menoch. de adipiſcent. rem.
 6. numero 35. Rot. coram Seraphin. decifion. 357. nu-
 mero primo. Gregor. XV. decifion. 335. numero decimo
 quinto decifion. 338. & 699. vtrouique num. 1. part. 2.
 recent. & coram Buratt. dec. 433. n. 1. & alibi ſæpius
 fuit dictum.*

2. De iuſtificatione autem dictarum literarum dubi-
 tati non poſſe viſum fuit, quia de Vacatione iſtius
 beneficij, ſiue dimidiæ portionis ſecuta per obitum
 Ioan. Sanch. Romero extra Romanam Curiam de
 menſe reſeruatæ, vt narratum fuit in literis con-
 ſtat ex depositionibus teſtium ſer. ſer. examinato-
 rum ex quibus colligitur dictum Ioan. Sanch. obiiſ-
 ſe in poſſeſſione huius dimidiæ portionis de dicto
 menſe Februar. 1646. Summ. Didaci numero quarto,
 qui menſis, Epifcopo non gaudente alternatiua, vel
 vbi collatio eſt ſimultanea, provt ea gaudet Capitu-
 lum Cordubæ iuxta probationes datas eodem Summ.
 Didaci numero quinto, eſt reſeruatæ ex Regula Can-
 cellariæ octaua hodie nona, Rota coram Gregor. XV.
decifion. 103. numero quarto. vbi quod alternatiua in-
 trat ſolummodo reſpectu beneficiorum ad liberam
 Epifcopi Collationem ſpectantium, non autem in il-
 lis ſimultaneæ collationis, dicti autem teſtes probant
 concludenter obitum Ioan. Sanch. de dicto menſe
 Februar. licet deponant de ſolo auditu, & de publi-
 ca voce, & fama, quia non datur concuſus alte-
 rius prouiſionis Rota coram Gregor. XV. *diſt. decifion.
 203. numero 6. & fuit reſolutum in Maioricens.*

II 4 beneficij